

ФОМІНА Г.В., здобувач
(Національний університет «Юридична
академія України імені Ярослава Мудрого»)

УДК 347.73

ПРАВОВИЙ СТАТУС ЮРИДИЧНИХ ОСІБ – ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

Розглянуто особливості правового статусу платників податків, а саме юридичних осіб. Наведено класифікацію юридичних осіб – платників податків за декількома основними критеріями. При цьому детально охарактеризовано великих платників податків та порядок включення платника податків до Реєстру великих платників податків.

Ключові слова: платники податків, юридичні особи – платники податків, правовий статус платників податків.

Рассмотрены особенности правового статуса налогоплательщиков, а именно юридических лиц. Приведена классификация юридических лиц – плательщиков налогов по нескольким основным критериям. При этом подробно охарактеризованы крупные налогоплательщики и порядок их включения в Реестр крупных налогоплательщиков.

Ключевые слова: налогоплательщики, юридические лица – плательщики налогов, правовой статус налогоплательщиков.

This article features legal status of taxpayers – namely entities. A classification of legal persons – taxpayers on several key criteria. This detail characterized large taxpayers and the order in taxpayer Register large taxpayers.

Keywords: taxpayers, legal persons – taxpayers, the legal status of the taxpayer.

За ознакою походження капіталу юридичні особи – платники податків можуть бути національними, спільними та іноземними. Так, наприклад, Податковий кодекс Російської Федерації, надаючи дефініцію «організації» у ст. 11, поділяє їх на дві групи: а) російські організації; б) іноземні організації [1, с. 57]. Податковим кодексом України також використовується поділ юридичних осіб, покладений в основу визначення резидентства юридичних осіб – платників податків.

За економічними показниками юридичних осіб – платників податків поділяють на малі, середні та великі. Слід звернути увагу, що системної класифікації платників податків – юридичних осіб за таким критерієм у тексті Податкового кодексу України немає. Однак, зокрема, при деталізації порядку виконання ними власних податкових обов'язків епізодично здійснюється посилання на віднесення юридичних осіб до тієї чи іншої групи. Так, наприклад, згідно з п. 49.4 ст. 49 Податкового кодексу платники податків, що належать до великих та середніх підприємств, подають податкові декларації до органу державної податкової служби в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством [2]. Відповідно до п. 46.2 ст. 46 Податкового кодексу платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність (крім малих підприємств). При цьому для визначення, чи належить підприємство до групи «малих», Податковий кодекс містить норму, що відсилає до Господарського кодексу України.

Частина 7 статті 63 Господарського кодексу встановлює, що залежно від кількості працюючих та обсягу валового доходу від реалізації продукції за рік підприємства можуть бути віднесені до малих, середніх або великих. Малими (незалежно від форми власності) визнаються підприємства, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік не перевищує п'ятдесяти осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за цей період не перевищує сімдесяти мільйонів гривень. Великими підприємствами визнаються підприємства, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік перевищує двісті п'ятдесят осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за рік перевищує суму сто мільйонів гривень. Усі інші підприємства визнаються середніми [3].

При цьому вчені вказують на особливий податково-правовий статус суб'єктів малого бізнесу, посилаючись на те, що вони вступають у податкові правовідносини, як правило, на пільгових умовах. І з цим можна погодитися, оскільки законодавець встановлює для цієї групи суб'єктів спрощену систему оподаткування, спеціальний податковий режим та заходи державної підтримки [4, с. 99]. Одночасно не меншу увагу привертають і великі платники податків.

Для визначення великих платників податків необхідно застосовувати спеціальний критерій, на підставі якого можна віднести того чи іншого платника податків до категорії великих. Російське податкове законодавство виділяє такі критерії на підставі двох положень: а) показників фінансово-економічної діяльності за звітний рік з бухгалтерської та податкової звітності (сукупний обсяг нарахувань федеральних податків, сукупний обсяг виручки (доходу), розмір активів, частка вкладу засновника (держави), середня чисельність працівників); б) взаємозалежність між організаціями, які можуть здійснювати вплив на умови та економічні результати іншої організації [5, ст. 20].

Відповідно до пп. 14.1.24 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України великим платником податків є юридична особа, в якій обсяг доходу від усіх видів діяльності за останні чотири послідовні податкові (звітні) квартали перевищує п'ятсот мільйонів гривень або загальна сума сплачених до Державного бюджету податків за платежами, що контролюються органами державної податкової служби, за такий самий період перевищує дванадцять мільйонів гривень.

Відповідно до п. 64.7 ст. 64 Податкового кодексу центральний орган державної податкової служби визначає порядок обліку платників податків в органах державної податкової служби та порядок формування Реєстру великих платників податків на відповідний рік [6; 7]. Включення до Реєстру великих платників податків фактично виступає юридичним фактом для податкового обліку у спеціалізованому органі державної податкової служби, що здійснює податкове супроводження великих платників податків.

Відбір платників податків для включення до Реєстру великих платників податків на наступний календарний рік здійснюється структурними підрозділами центрального органу державної податкової служби, за якими закріплено функції організації роботи з великими платниками податків та комп'ютерної обробки податкової звітності, на підставі оцінки:

1) сумарних обсягів доходів від усіх видів діяльності платника податків за друге півріччя попереднього року та перше півріччя поточного року (розраховується за даними податкової звітності з податку на прибуток підприємств за перше півріччя попереднього року, за попередній рік та за перше півріччя поточного року);

2) сум сплачених до Державного бюджету податків за платежами, що контролюються органами державної податкової служби, у другому півріччі попереднього року та першому півріччі поточного року.

За результатами відбору структурний підрозділ центрального органу державної податкової служби, за яким закріплено функцію організації роботи з великими платниками податків, формує переліки великих платників податків у розрізі регіонів, які до 17 робочого дня серпня направляються до органів державної податкової служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі за встановленою формою для уточнення. Органи державної податкової служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі аналізують отримані переліки великих платників податків, надають пропозиції щодо включення/виключення до/з переліків окремих платників податків та в останній робочий день серпня засобами електронного зв'язку надсилають до центрального органу державної податкової служби погоджені головами (першими заступниками голів) уточнені переліки.

Структурний підрозділ центрального органу державної податкової служби, за яким закріплено функцію організації роботи з великими платниками податків, протягом десяти робочих днів після затвердження Реєстру великих платників податків направляє:

1) кожному платнику податків, якого включено до Реєстру великих платників податків, – повідомлення про включення/невключення (поштою, з повідомленням про вручення);

2) кожному платнику податків, якого включено до Реєстру великих платників податків на поточний календарний рік і якого не включено до Реєстру великих платників податків на наступний календарний рік, – повідомлення про включення/невключення такого платника податків до Реєстру великих платників податків на наступний рік (поштою, з повідомленням про вручення);

3) до органів державної податкової служби за місцем обліку платника податків у поточному році та за новим місцем обліку – засобами електронного зв'язку інформацію щодо надісланих платникам податків повідомлень про включення/невключення до Реєстру великих платників податків.

Після отримання Реєстру великих платників податків та інформації про надіслані платникам податків повідомлення органи державної податкової служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі негайно організують роботу щодо забезпечення взяття на облік (зняття) з обліку платників податків у відповідних органах державної податкової служби, а також до 10 січня наступного року інформують засобами електронного зв'язку структурний підрозділ центрального органу державної податкової служби, за яким закріплено функцію організації роботи з великими платниками податків, про неподання заяви платниками податків, яких включено (не включено) до Реєстру великих платників податків на наступний календарний рік, про зняття з обліку/взяття на облік у відповідних органах державної податкової служби.

Після включення платника податків до Реєстру великих платників податків та після отримання платником податків повідомлення про включення (невключення) до Реєстру великих платників податків такий платник податків до органу державної податкової служби за новим місцем обліку, що вказаний у такому повідомленні, зобов'язаний не пізніше 10 грудня поточного року подати заяву про взяття на облік з початку календарного року, на який сформовано реєстр. Цікаво, що і у випадку невиключення до Реєстру великих платників податків юридична особа повинна подати заяву про взяття на облік, однак вже на загальних підставах.

Відповідно до ст. 64 Податкового кодексу щодо великих платників податків, які самостійно не стали на облік у спеціалізованому органі державної податкової служби, центральний орган державної податкової служби має право приймати рішення про зміну основного місця обліку та переведення їх на облік у спеціалізовані чи інші органи державної податкової служби. У разі ж відсутності за місцем реєстрації великого платника податків спеціалізованого органу державної податкової служби облік такого платника податків за рішенням центрального органу державної податкової служби здійснюється або територіально найближчим спеціалізованим органом державної податкової служби, або іншим органом державної податкової служби.

У разі включення платника податків до Реєстру великих платників податків на нього поширюються особливості, визначені Податковим кодексом України для великих платників податків, а саме:

а) обов'язковий перехід на облік у спеціалізований орган державної податкової служби, що здійснює податкове супроводження великих платників податків, з початку податкового періоду (календарного року), на який сформовано Реєстр великих платників податків, після отримання відповідного повідомлення центрального органу державної податкової служби;

б) сплата податків, подання податкової звітності та виконання інших, передбачених Податковим кодексом, обов'язків за новим місцем обліку у разі прийняття центральним органом державної податкової служби рішення про переведення на облік у спеціалізований чи інший орган державної податкової служби;

в) подання податкових декларацій до органу державної податкової служби в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством;

г) надання в електронному вигляді у передбачених Податковим кодексом випадках копій документів з обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів;

д) тривалість визначених у ст. 77 розділу II Податкового кодексу документальних планових перевірок не більше 30 робочих днів;

е) продовження строків проведення визначених у ст. 77 розділу II Податкового кодексу документальних планових перевірок не більше ніж на 15 робочих днів.

Пунктом 39.16 ст. 39 Податкового кодексу встановлено, що великий платник податків має право звернутися до центрального органу державної податкової служби із заявою про укладення договору про ціноутворення для цілей оподаткування. Договір про ціноутворення для цілей оподаткування є договором між зазначеним платником податків та центральним органом державної податкової служби про порядок визначення цін (методів) відповідно до цієї статті та її застосування для цілей оподаткування протягом строку дії такого договору. Порядок укла-

дення та виконання таких договорів встановлюється Кабінетом Міністрів України. Зазначимо, що ст. 39 Кодексу набула чинності тільки з 1 січня 2013 р.

З 1 січня 2011 р. до внесення змін до розділу XIV Податкового кодексу України в частині оподаткування суб'єктів малого підприємства – юридичних осіб застосовується Указ Президента України від 3 липня 1998 р. "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємства" [8, с. 1] з урахуванням встановлених особливостей. Платники єдиного податку не є платниками таких податків і зборів, визначених Податковим кодексом:

- а) податок на прибуток підприємств;
- б) податок на додану вартість з операцій з постачання товарів та послуг, місце надання яких розташоване на митній території України, за винятком податку на додану вартість, що сплачується юридичними особами, які обрали ставку оподаткування 6%;
- в) земельний податок, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються для ведення підприємницької діяльності;
- г) плата за користування надрами;
- д) збір за спеціальне використання води;
- е) збір за спеціальне використання лісових ресурсів;
- ж) збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності.

Відповідно до Указу Президента України «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємства» [8, с. 1] суб'єктами малого підприємства визнаються юридичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, в яких за рік середньооблікова чисельність працюючих не перевищує 50 осіб і обсяг виручки яких від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за рік не перевищує 1 млн. гривень. Середньооблікова чисельність працюючих для суб'єктів малого підприємства визначається за методикою, затвердженою органами статистики, з урахуванням усіх його працівників, у тому числі тих, що працюють за договорами та за сумісництвом, а також працівників представництв, філіалів, відділень та інших відособлених підрозділів. Виручкою від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) вважається сума, фактично отримана суб'єктом підприємницької діяльності на розрахунковий рахунок або (та) в касу за здійснення операцій з продажу продукції (товарів, робіт, послуг).

Суб'єкт підприємницької діяльності – юридична особа, який перейшов на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, самостійно обирає одну з таких ставок єдиного податку:

- а) 6% суми виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) без урахування акцизного збору у разі сплати податку на додану вартість згідно із Законом України «Про податок на додану вартість»;
- б) 10% суми виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), за винятком акцизного збору, у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності для суб'єктів малого підприємства може застосовуватися поряд з чинною системою оподаткування, обліку та звітності, передбаченою законодавством, на вибір суб'єкта малого підприємства. Форма та порядок видачі свідоцтва про право сплати єдиного податку встановлюються Державною податковою адміністрацією України і є єдиними на всій території України. Для переходу на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єкт малого підприємства подає письмову заяву до органу державної податкової служби за місцем державної реєстрації. Суб'єкт малого підприємства – юридична особа обов'язково зазначає, яку ставку єдиного податку ним обрано. Заява подається не пізніше ніж за 15 днів до початку наступного звітного (податкового) періоду (кварталу) за умови сплати всіх установлених податків та обов'язкових платежів за попередній звітний (податковий) період.

Рішення про перехід на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності може бути прийняте не більше одного разу за календарний рік. Орган державної податкової служби зобов'язаний протягом десяти робочих днів видати безоплатно свідоцтво про право сплати єдиного податку або надати письмову мотивовану відмову. Відмову від застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності і повернення до раніше встановленої системи оподаткування суб'єкти малого підприємства можуть здійснювати з початку наступного звітного (податкового) періоду (кварталу) у разі подання відповідної заяви до органів державної податкової служби

не пізніше ніж за 15 днів до закінчення попереднього звітного (податкового) періоду (кварталу).

Суб'єкти підприємницької діяльності – юридичні особи сплачують єдиний податок щомісяця не пізніше 20 числа наступного місяця на окремий рахунок відділень Державного казначейства України. Платники єдиного податку – юридичні особи ведуть податковий облік за тими податками, платниками яких вони є згідно з цим Указом. Суб'єкт малого підприємництва – юридична особа зобов'язана вести книгу обліку доходів та витрат і касову книгу. Форма книги обліку доходів та витрат, що підлягають оподаткуванню відповідно до цього Указу, і порядок її ведення суб'єктами малого підприємництва, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються Державною податковою адміністрацією.

За результатами господарської діяльності за звітний (податковий) період (квартал) суб'єкти малого підприємництва – юридичні особи подають до органу державної податкової служби до 20 числа місяця, що настає за звітним (податковим) періодом, розрахунки про сплату єдиного податку, акцизного податку і, в разі обрання ними єдиного податку за ставкою 6%, розрахунок про сплату податку на додану вартість, а також платіжні доручення на сплату єдиного податку за звітний період з позначкою банку про зарахування коштів [8, с. 1].

Слід зазначити, що Верховною Радою у другому читанні прийнято проект Закону «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України (щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва)» [9], відповідно до якого розділ XIV Податкового кодексу буде доповнено главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності», що встановлюватиме правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку. Юридична особа зможе самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідатиме встановленим вимогам та зареєструється платником єдиного податку у визначеному порядку.

Відповідно до законопроекту суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на чотири групи платників єдиного податку, з яких тільки одна група представлена юридичними особами. Так, четверту групу складають юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, які протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: а) середньооблікова кількість працівників не перевищує 50 осіб; б) обсяг доходу не перевищує 5 000 000 гривень.

Не можуть бути платниками єдиного податку:

а) суб'єкти господарювання (юридичні особи), які здійснюють:

- 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор;
- 2) обмін іноземної валюти;

3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в емностях до 20 л та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);

4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення;

5) видобуток, реалізацію корисних копалин;

6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом «Про страхування», сюрвейсерами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III цього Кодексу;

7) діяльність з управління підприємствами;

8) діяльність з надання послуг пошти та зв'язку;

9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

10) діяльність з організації, проведення гастролейних заходів;

б) страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

в) суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25%;

г) представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

д) юридичні особи – нерезиденти;

е) суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

Відбувається зміна відсоткової ставки єдиного податку для юридичних осіб – платників єдиного податку, що встановлюється в розмірі: а) 3% від доходу – у разі сплати податку на додану вартість; б) 5% від доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку. При цьому ставка єдиного податку у розмірі 3% може бути обрана:

а) суб'єктом господарювання, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу, у разі переходу ним на спрощену систему оподаткування поданням заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу;

б) платником єдиного податку, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу у разі добровільної зміни ставки єдиного податку поданням заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка;

в) суб'єктом господарювання, який не зареєстрований платником податку на додану вартість у разі його переходу на спрощену систему оподаткування реєстрацією платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу і поданням заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

г) у разі постачання платниками єдиного податку, які застосовують ставку єдиного податку в розмірі 5%, послуг (робіт) платникам податку на додану вартість і якщо обсяг такого постачання за останніх 12 календарних місяців сукупно перевищує обсяг, визначений п. 181.1 ст. 181 розділу V Податкового кодексу, такі платники зобов'язані зареєструватися платниками податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового кодексу, і перейти на сплату єдиного податку за ставкою в розмірі 3% поданням заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

д) у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового кодексу, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 5% або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування поданням заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість.

Передбачено також застосування ставки єдиного податку у подвійному розмірі для платників четвертої групи:

1) до суми перевищення обсягу доходу у 5 000 000 гривень. Такі юридичні особи – платники єдиного податку зобов'язані також перейти на сплату інших податків і зборів;

2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, грошової форми (готівкової та/або безготівкової);

3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

Відповідно до розглядуваного законопроекту платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з таких податків і зборів:

1) податку на прибуток підприємств;

2) податку на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності фізичної особи та оподатковані згідно з цією главою;

3) податку на додану вартість з операцій з постачання товарів, робіт та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, крім податку на додану вартість, що

сплачується юридичними особами, які обрали ставку єдиного податку у 3%;

4) земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються ними для провадження господарської діяльності;

5) збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності;

6) збору на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства [9].

Слід звернути увагу, що з переліку податків і зборів, від сплати яких звільняються платники єдиного податку, зникли: а) плата за користування надрами; б) збір за спеціальне використання води; в) збір за спеціальне використання лісових ресурсів.

Крім того Податковим кодексом передбачено такий різновид податкової пільги з податку на прибуток підприємств, як «податкові канікули», що застосовується до окремих видів платників податку тимчасово строком на п'ять років (з 1 січня 2011 р. до 1 січня 2016 р.) і полягає у застосуванні нульової ставки. Такі платники повинні відповідати одному із названих критеріїв [2, п. 154.6 ст. 154]: а) утворені після 1 січня 2011 р.; б) є діючими, в яких протягом трьох послідовних попередніх років (або протягом усіх попередніх періодів, якщо з моменту їх утворення пройшло менше трьох років) щорічний обсяг доходів задекларовано у сумі, що не перевищує три мільйони гривень, та в яких середньооблікова кількість працівників протягом цього періоду не перевищувала двадцяти осіб; в) були зареєстровані платниками єдиного податку в період до набрання чинності цим Кодексом та в яких за останній календарний рік обсяг виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) становив до 1 млн. грн., середньооблікова кількість працівників становила до 50 осіб.

Отже, «податкові канікули», що є типовою формою податкового стимулювання, можуть застосовуватись щодо нових підприємств та частини суб'єктів малого підприємництва з урахуванням встановлених обмежень. Так, зазначені платники податку підлягають оподаткуванню в загальному порядку за наявності хоча б однієї з таких обставин: а) якщо у звітному періоді платник податку декларує обсяг доходів, що нарастаючим підсумком з початку року перевищує 3 млн. гривень; б) середньооблікова кількість працівників в такому періоді перевищує 20 осіб; в) розмір нарахованої за календарний місяць заробітної плати (доходу) працівника, який перебуває з платником податку у трудових відносинах, становить менше ніж 2 мінімальні заробітні плати з розрахунку на одного працівника.

Список використаної літератури:

1. Коментарий к Налоговому кодексу Российской Федерации, частям первой и второй / под общ. ред. Ю.Ф. Кваши. – 7-е изд., перераб. и доп. – М., 2009.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI // Офіц. вісник України. – 2010. – № 92.
3. Господарський кодекс від 16.01.2003 № 436-IV // ВВР України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
4. Древаль Л.Н. Субъекты российского финансового права / под ред. Е.Ю. Грачевой. – М., 2008.
5. Налоговый кодекс Российской Федерации от 31.07.1998 № 146-ФЗ // Собрание законодательства РФ. – 1998. – № 31. – Ст. 3824.
6. Про затвердження Порядку обліку платників податків і зборів та визнання такими, що втратили чинність, наказів Державної податкової адміністрації України : Наказ Державної податкової адміністрації України від 22.12.2010 № 979 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 1. – Ст. 56.
7. Про затвердження Порядку формування Реєстру великих платників податків : Наказ Державної податкової адміністрації від 22.12.2010 № 986 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 1. – Ст. 58.
8. Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва : Указ Президента України від 03.07.1998 № 727/98 // Офіційний вісник України. – 1998. – № 27.
9. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України (щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва) : Проект Закону України від 16.05.2011 № 8521 [Електр. ресурс] – Режим доступу : w1.c1.rada.gov.ua/pls/webproc4_1.

Надійшла до редакції 26.12.2012

